Melk, um 1470

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

malachias licet p multa p̃ricula & la
bores ꝓficiebat in dies. & cõfortabat ma
gis. ac magis habundans i ſpe. & virtute ſpi
ritus ſancti. Sic modo malefictores. ſz
et detractores malachie corripuit dens
Mundi uerbi gra machp̃ulin gratia
habens p̃ncipatu & potentiu. & iam ipſius
regis qd eſſet adulator & gaterul. & potes
in lingua fiuebat pomu. adulatr. ma
lachie. & p̃ncipe tuebat parte eorũ. Sed
uero & p̃ſenti resistebat in facie. & detra
hebat abſenti. in reiens occultes ei i om
ni loco. maxieqz ubi celebriorib' illum
ſtiret int' eſſe cõuentib'. Sed ato digna
lingue penas meruit. donatus eſt. ſſn
tumuit. & putruit lingua maledica.
uermib' & ea ſcatentib' & diffluentib' to
to ore blaſphemo. Quos p ſeptẽ ferme
dies in eſſant euomes. tandẽ ei illus
miserũ eripuit anam. Loquente coram
aliqndo malachia. & ꝓplm ex p̃ratẽte mu
lier quedã infelix aula eſt i trupe ſẽmo
nem clamoribus i ꝓbis ñ deferens ſacdo
ti & ſpũ qui loquebat. Erat aut de pro
genie i pia. & ſpm habens i moribus blaſ
phemias cõtumeliaſqz euomebat i ſõm
dicens hypocrita. & in ualore aliene he
reditatis. ſed et calumniei ei ipperatis. At
ille nichil rſpdit ei ſic erat uecundus &
mitis. ſed dns rndit pco. verſa illa in
ſtanta eſt dno iudicante. & acbriq uerib'
clamitans ſe ſuffocari a malachia. mor
te demu hpendi luit pena blaſphemie.
Sic miſera aſſumes adiuſus malachia
ipperiu helisei. uere illu ſibi alteru ex
pta e helyſeu. Porro quia caula peſtile
tie aurã orte i ciuitate multitudinem
deri et pli ſollemnit' ai meoria ſatorum
tunc foras eduxit. ne hoc quidẽ pterea
dũ qd malachia orãte peſtilencia ilico co
quiesit. Ecce iam qui mutiret ad ue
ſus eum ñ fuit. dicentib' qui de ſemie
chuaan ſt. fugiam' malachia. q̃a dns
pugnat p eo. At ſero iſtud. q̃a zel' dni
ubiqz occurrens eis. p ſecut' eſt eos uſqz
ad iteriniciõz. Quom int' paucos dies p
ꝓt meoria eorũ ai ſomiti. Quom fili
ſunt in deſolaciõz. ſubito deferet pier
ꝓt' in igtate ſua. Grande hodieqz mi
raculũ fiet tam velor gracionis illi
delecio. his p̃ſertim qui eorũ noueram
ſuperbia atqz potencia. Multa quidem
et alia ſigna fiere. quib' de glificauit
nom ſuu. & ſeruũ ſuũ int' ſudores &
p̃icula cõfortauit. Quis digne omeoret.
Non tam omia p̃tim. & ſi ñ ſufficiam
ad oia. Pter ſeriem aut naracionis ne
i pediat' aliqua que dicturi ſum. & ſer

Ecce malachias int' iam i fine.
triẽnii redita retribucõne ſuperbis
& libertate eccle reſtituta. pulſa bar
barie & reformatis ubiqz moribus ſanc
religionis. uidens omia in pace eſſe. ce
pit cogitare. & de ſua pace. Et meor pro
poſiti ſui conſtituit p ſe gelaſiu uiru
bonũ & dignũ tali honore. uenerẽtibus
clero & ꝓplo. qn̄ pori ſuſtinẽtib' ꝓt' pac
tũ. Nam alias duru uiſu omino. Quo
ſecrato regib'qz ac p̃ncipib' attenci' cõ
mendato. ipſe clarus miraculis & tum
phis. ad ſua p̃rochia redit. ſ non tame
concreth. & audi cauſa digna relatu.
Diocesis illa duas fere habuiſſe anti
quit' equales ſedes. & duos extitiſſe epit'
ſd uiſu meli' malachie. ſtatqz quos. am
bicio cõflauit in unu. malachias ꝛuo
cauit in duos. parte altera eo cedens.
parte retinens ſibi. Et ꝓt' hoc ñ uenit
concreth qd in ea epm iam ordinaſſet
ſed diuinũ ſe cõtulit diſterminas par
rochias. ſic in dieb' antiqs. O puritu
oz. o alm colũbinu. Locũ tradidit no
uo eo. qui uideret puracior. p̃ncipa
lior haberet' locũ in quo ſederat ipe.
Vbi ſt qui determinis litigat. puno ui
tulo ꝓtes ad inuice inimicias ex
ercentes. ſſ. Detio ſi qd genus hominu
magis qua iſtos antiquu uaticinũ